

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 10 sierpnia 2018 r. – Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG / Queisser Pharma GmbH & Co.
KG**

(Sprawa C-524/18)

(2018/C 392/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy szczególne oświadczenia zdrowotne na podstawie jednego z wykazów, o których mowa w art. 13 lub 14 tego rozporządzenia, już wówczas „towarzyszą” w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006⁽¹⁾ odniesieniu do ogólnych, nieswoistych korzyści zdrowotnych, gdy odniesienie to znajduje się na przedniej stronie, a dozwolone oświadczenia na tylnej stronie opakowania zewnętrznego, zaś zgodnie z postrzeganiem odbiorców oświadczenia te wprawdzie merytorycznie jednoznacznie odnoszą się do odniesienia, lecz odniesienie to nie zawiera wyraźnej wskazówki, jak na przykład odsyłacza w postaci gwiazdki, do oświadczeń znajdujących się na tylnej stronie?
- 2) Czy odniesienia do ogólnych, nieswoistych korzyści w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 także wymagają dowodu w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. 2006, L 404, s. 9).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-325/16,
České dráhy / Komisja, wniesione w dniu 16 sierpnia 2018 r. przez České dráhy a.s.**

(Sprawa C-538/18 P)

(2018/C 392/14)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: České dráhy a.s. (przedstawiciele: adwokaci K. Muzikář, J. Kindl)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-325/16, České dráhy/Komisja.

W wyroku tym Sąd uwzględnił w części skargę wniesioną na podstawie art. 263 TFUE, w której spółka České dráhy domagała się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2016) 2417 final z dnia 18 kwietnia 2016 r. w sprawie AT.40156 – Falcon. Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji Komisji „w zakresie, w jakim dotyczy ona tras innych niż trasa Praga–Ostrawa i zachowania innego niż podejrzewane stosowanie cen poniżej kosztów” Sąd oddalił skargę w pozostałym zakresie. Sąd orzekł także, że każda ze stron pokrywa własne koszty.